

prima instanță: V. Hrapacov
instanța de apel: G. Colev, A. Curdov, Ș. Starciuc

nr. 3ra-426/17

DECIZIE

20 septembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Tamara Chișcă-Doneva
Iurie Bejenaru
Nicolae Craiu
Ala Cobăneanu

examinând recursul declarat de Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare și Inspectoratul de Stat pentru Supravegherea Producției Alcoolice

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Societății Comerciale „Tomai – Vinex” Societate pe Acțiuni și Întreprinderii cu Capital Străin „Bulgari Winery” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Inspectoratului de Stat pentru Supravegherea Producției Alcoolice și Ministerului Agriculturii și Industriei Alimentare cu privire la anularea actelor administrative

împotriva deciziei Curții de Apel Comrat din 6 octombrie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare și Inspectoratul de Stat pentru Supravegherea Producției Alcoolice și menținută hotărârea primei instanțe

constată:

La 14 februarie 2016, SC „Tomai - Vinex” SA și ÎCS „Bulgari Winery” SRL au depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului de Stat pentru Supravegherea Producției Alcoolice și Ministerului Agriculturii și Industriei Alimentare cu privire la anularea actului administrativ.

În motivarea acțiunii au invocat că la 25 ianuarie 2016 de către Inspectoratul de Stat pentru Supravegherea Producției Alcoolice a fost efectuat un control inopinat al activității întreprinderilor SC „Tomai – Vinex” SA și ÎCS „Bulgari Winery” SRL în urma cărora au fost întocmite actele sub nr. 6 și 7, în legătură cu constatarea faptului precum că SC „Tomai – Vinex” SA și ÎCS „Bulgari Winery” SRL au produs și exportat vin alb spumant cu denumirea „Prosecco Cassara” și „Prosecco Pronto” cu încălcarea prevederilor art. 25 și 27 din Legea viei și vinului nr. 57 din 10 martie 2006, Acordului între Uniunea

Europeană și Republica Moldova privind protecția reciprocă a indicațiilor geografice pentru produsele agricole și alimentare, art. 25 alin. (3) și (4) din Legea nr. 235 din 1 decembrie 2011 privind activitățile de acreditare și de evaluare a conformității, art. 25 din Legea nr. 66 din 27 martie 2008 privind protecția indicațiilor geografice, denumirilor de origine și specialităților tradiționale garantate și Titlului VIII al Reglementării tehnice „Organizarea pieței vitivinicole” aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 356 din 11 iunie 2015.

Menționează că tot la 25 ianuarie 2016, au fost emise și prescripțiile nr. 6 și 7 potrivit cărora SC „Tomai – Vinex” SA și ÎCS „Bulgari Winery” SRL le-a fost interzis de a produce și de a plasa pe piață produse vitivinicole cu denumirea „Prosecco”.

Indică că la 29 ianuarie 2016 s-au adresat către Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare al RM cu cerere prealabilă solicitând anularea prescripțiilor nr. 6 și 7 din 25 ianuarie 2016.

Prin răspunsurile nr. 21/2-49/30 și 21/2-47/29 din 8 februarie 2016, cererile lor au fost respinse, mai mult Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare al RM a emis decizii proprii prin care a interzis ÎCS „Bulgari Winery” SRL de a utiliza denumirea „Prosecco Cassara”, iar SC „Tomai – Vinex” SA denumirea „Prosecco Pronto”

Consideră că actele de control și prescripțiile emise de Inspectoratul de Stat pentru Supravegherea Producției Alcoolice și Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare al RM, au fost întocmite cu încălcarea legii, competenței și procedurii stabilite.

Susține că Inspectoratul de Stat pentru Supravegherea Producției Alcoolice și Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare al RM au încălcat competența, deoarece organele respective nu sunt împuternicite de a interzice utilizarea denumirii pentru marcarea produselor vitivinicole, care se consideră indicații geografice sau denumiri de origine a produsului.

Totodată, menționează că doar persoana fizică sau juridică a căror interese au fost prejudiciate în legătură cu utilizarea denumirii pentru marcarea produselor vitivinicole, care se consideră indicații geografice sau denumiri de origine a produsului este în drept să ceară interzicerea utilizării acestei denumiri sau indicații.

În context, notează că prescripțiile Inspectoratului de Stat pentru Supravegherea Producției Alcoolice au fost emise cu încălcarea procedurii.

Referindu-se la prevederile art. 29 alin. (1) și (2) din Legea privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător susține că prescripțiile organelor de control nu pot conține careva interdicții, ci doar recomandări și termenul de lichidare a încălcărilor.

Consideră că Inspectoratul de Stat pentru Supravegherea Producției Alcoolice și Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare al RM au ignorat și prevederile art. 7 al Acordului între Republica Moldova și Uniunea Europeană privind protecția indicațiilor geografice ale produselor agricole și alimentare, deoarece conform prevederilor acestui acord tuturor producătorilor vitivinicoli autohtoni a fost acordat termen de 5 ani, până în anul 2018, pentru excluderea

denumirilor și sintagmelor incluse în acord, inclusiv și denumirea „Prosecco”, fapt confirmat de Ministerul Economiei în scrisoarea nr.09/3-6918 din 28 decembrie 2015, adresată ÎCS „Bulgari Winery” SRL.

Concretizează că Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare al RM nu a luat în considerație și acel fapt că SC „Tomai – Vinex” SA utilizează denumirea „Prosecco Pronto” în baza contractului de licență nr. N2BW-TV/2014 din 20 octombrie 2014, încheiat cu compania vitivinicolă ÎCS „Bulgari Winery” SRL.

Explică că denumirea Pronto este înregistrată în calitate de marcă comercială în clasa 33 a clasificărilor internaționale a mărfurilor și serviciilor (băuturi alcoolice) în favoarea ÎCS „Bulgari Winery” SRL care este titularul acestei denumiri începând cu 18 iulie 2014.

Mai argumentează că concluziile expuse în actul de control întocmit în privința ÎCS „Bulgari Winery” SRL cu privire la utilizarea etichetelor produselor finale cu cuvintele „Prodotto in Italia” sunt nefondate, deoarece după tipărirea în mod greșit a acestora, au fost utilizate la insistența lor de aceeași tipografie.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 47, 49, 54, 56 din Legea cu privire la protecția indicațiilor geografice, denumirilor de origine și specialităților tradiționale garantate, art. 301-302 al Acordului încheiat între Republica Moldova și Uniunea Europeană privind protecția indicațiilor geografice ale produselor agricole și alimentare, art. 29, 30 din Legea privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător, art. 11, 16, 17, 19, 21 din Legea contenciosului administrativ, art. 12, 32, 38, 166-167 CPC.

Solicită admiterea acțiunii, anularea prescripției nr. 6 din 25 ianuarie 2016, potrivit căreia a fost interzis SC „Tomai – Vinex” SA începând cu 25 ianuarie 2016 de a fabrica și plasa pe piață produsele vitivinicole cu denumirea „Prosecco” și prescripția nr. 7 din 25 ianuarie 2016, potrivit căreia a fost interzis ÎCS „Bulgari Winery” SRL începând cu 25 ianuarie 2016 de a fabrica și plasa pe piață produsele vitivinicole cu denumirea „Prosecco”, anularea deciziilor formulate în răspunsurile Ministerului Agriculturii și Industriei Alimentare al RM cu nr. 21/2-49/30 și nr. 21/2-47/29 potrivit cărora a interzis ÎCS „Bulgari Winery” SRL de a utiliza denumirea „Prosecco Cassara” iar SC „Tomai – Vinex” SA denumirea „Prosecco Pronto”.

Prin încheierea protocolară a Judecătoriei Comrat din 27 aprilie 2016, a fost atras în proces în calitate de intervenient accesoriu Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală.

Prin hotărârea Judecătoriei Comrat din 24 iunie 2016, acțiunea a fost admisă, au fost anulate integral, ca ilegale în fond emise contrar prevederilor legii, cu încălcarea competenței și cu încălcarea procedurii stabilite, prescripțiile Inspectoratului de Stat pentru Supravegherea Producției Alcoolice nr. 6 și 7 din 25 ianuarie 2016, conform cărora SC „Tomai – Vinex” SA și ÎCS „Bulgari Winery” SRL s-a interzis începând cu 25 ianuarie 2016 de a produce și plasa pe piață produse vitivinicole cu denumirea „Prosecco” având în vedere modificările incluse în prescripții în baza ordinului șefului Inspectoratului de Stat pentru Supravegherea Producției Alcoolice nr. 17 din 10 martie 2016 și deciziile formulate în răspunsurile Ministerului Agriculturii și Industriei Alimentare din

8 februarie 2016 cu nr. 21/2-49/30 și 21/2-47/29, conform cărora a fost interzis SC „Tomai – Vinex” SA folosirea denumirii „Prosecco Pronto”, iar ÎCS „Bulgari Winery” SRL folosirea denumirii „Prosecco Cassara”.

A fost încasat în mod solidar de la Inspectoratul de Stat pentru Supravegherea Producției Alcoolice și Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare al Republicii Moldova în beneficiul ÎCS „Bulgari Winery” SRL suma de 6214,90 lei, cu titlu de compensare a cheltuielilor judecătorești în cadrul procedurii de executare a încheierii din 22 februarie 2016.

Prin decizia Curții de Apel Comrat din 6 octombrie 2016, a fost respins apelul declarat de Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare al RM și Inspectoratul de Stat pentru Supravegherea Producției Alcoolice și menținută hotărârea primei instanțe.

La 26 decembrie 2016, Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare al Republicii Moldova și Inspectoratul de Stat pentru Supravegherea Producției Alcoolice au declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului au invocat dezacordul cu decizia recurată considerând-o ilegală și neîntemeiată.

Obiectează că instanțele ierarhic inferioare au ignorat prevederile art. 33 alin. (1), (2), lit. (c), alin. (3) lit. (c) și (e), art. 25 alin. (5), lit. (a) și (c) din Legea viei și vinului.

Indică că instanțele au reținut că Inspectoratul de Stat pentru Supravegherea Producției Alcoolice nu era în drept să interzică plasarea pe piață a produselor vitivinicole, deoarece această prerogative nu este prevăzută expres de Legea viei și vinului.

Consideră recurenții această abordare absolut incorectă având în vedere că în esența sa, acțiunea de „plasare pe piață” este echivalentă cu acțiunea „comercializare”.

Invocând prevederile Legii privind activitatea de reglementare tehnică, a Legii privind activitatea de evaluare a conformității, art. 2 din Legea cu privire la stabilirea principiilor și a cerințelor generale ale legislației privind siguranța alimentelor, este evident că SC „Tomai – Vinex” SA și ÎCS „Bulgari Winery” SRL prin fabricarea și exportarea în Statele Unite ale Americii și Federația Rusă a produselor vitivinicole în a căror denumire era utilizată indicația geografică „Prosecco”, au plasat aceste produse pe piață, le-au oferit prin vânzare, pentru a fi distribuite și consumate, adică le-au comercializat sau au practicat o activitate de comercializare.

Explică că efectul prescripțiilor nr. 6 și 7 din 25 ianuarie 2016, constă în interzicerea plasării pe piață a produselor vitivinicole cu denumirea „Prosecco” începând cu data de 25 ianuarie 2016, acestea nu se referă la un lot anume, chiar dacă denumirea generică a actului contestat este „prescripție de interzicere a lotului de produse”, prescripțiile în cauză interzic intimațiilor orice comercializare ulterioară a produselor ce conțin în denumirea sa cuvântul „Prosecco”.

Astfel, motivarea instanțelor precum că prescripțiile contestate se referă la niște loturi care deja au fost realizate este lipsită de sens.

În opinia recurenților prin admiterea acțiunii intimațiilor și respingerea cererii de apel instanțele au neglijat obligațiunile Republicii Moldova ce decurg din prevederile Acordului de Asociere între Republica Moldova și Uniunea Europeană și Aranjamentului de la Lisabona privind protecția indicațiilor locului de origine a produselor și înregistrarea lor internațională.

Având în vedere prevederile art. 297 alin. (3), 299 alin. (1), 301 din Acordul de Asociere, art. 2 alin. (2), 8 al Aranjamentului de la Lisabona, rezultă că Republica Moldova, prin intermediul organelor sale specializate, este obligată să întreprindă toate măsurile necesare în scopul protejării indicațiilor geografice, să prevină și să oprească utilizarea ilegală a acestora. Organul specializat al Republicii Moldova care are misiunea de a preveni și opri utilizarea ilegală a indicațiilor geografice protejate este Inspectoratul de Stat pentru Supravegherea Producției Alcoolice. Normele actelor internaționale demonstrează o dată în plus că prescripțiile nr. 6 și 7 au fost emise întemeiat și cu suport legal.

În acest context, precizează că instanțele au interpretat eronat prevederile Acordului de Asociere cu Uniunea Europeană și Aranjamentul de la Lisabona.

Evidențiază că din prevederile Acordului de Asociere și cele ale Aranjamentului de la Lisabona rezultă clar că Guvernul este obligat să întreprindă toate măsurile administrative și judiciare necesare în vederea protejării indicațiilor geografice prevăzute de aceste acte internaționale.

Mai mult, Aranjamentul de la Lisabona specifică în pct. 8 că autoritățile competente ale statului, trebuie să acționeze din oficiu sau la cererea procuraturii în asemenea cazuri, în acest context urmează să studieze minuțios normele legale invocate și felul în care judecătorii instanțelor de fond și apel manipulează cu aceste prevederi.

Subliniază că instanțele au denaturat probele prezentate de Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare și anume scrisoarea Ministerului Afacerilor Externe și Integrității Europene nr. IE 02/353/4257 din 8 aprilie 2016, folosind sintagme scoase din contextul documentului respectiv.

La fel, consideră că neîntemeiat a fost admisă solicitarea intimațiilor cu privire la încasarea cheltuielilor suportate în legătură cu executarea încheierii din 22 februarie 2016, or reieșind din prevederile art. 30 alin. (3) din Legea privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător, contestația depusă suspendă decizia de aplicare a sancțiunii, prin urmare SC „Tomai – Vinex” SA și ÎCS „Bulgari Winery” SRL nu erau obligați să intenteze procedura de executare.

La 25 aprilie 2017, Agenția de Stat pentru Protecția Intelectuală a RM a depus referință la cererea de recurs, prin care a solicitat admiterea recursului depus de Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare al Republicii Moldova și Inspectoratul de Stat pentru Supravegherea Producției Alcoolice.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 1 noiembrie 2016, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire

(f. d. 222 vol. I) și care a fost recepționată de către recurenți la 3 noiembrie 2016 (f. d. 224, 226 vol. I).

Astfel, se constată că recurenții s-au conformat prevederilor legale și au declarat recursul împotriva deciziei Curții de Apel Comrat din 6 octombrie 2016, în termenul legal.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 26 aprilie 2017, recursul declarat de Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare și Inspectoratul de Stat pentru Supravegherea Producției Alcoolice, a fost considerat admisibil.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a admite recursul declarat de Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare și Inspectoratul de Stat pentru Supravegherea Producției Alcoolice, de a casa integral decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri cu privire la respingerea acțiunii din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, pronunțând o nouă hotărâre.

După cum denotă actele cauzei, în temeiul unei note informate prezentate de către Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală a RM nr. 90 din 21 ianuarie 2016 (f. d. 50-66), Inspectoratul de Stat pentru Supravegherea Producției Alcoolice, a efectuat, la 25 ianuarie 2016, un control inopinat tematic la SC „Tomai – Vinex” SA și ÎCS „Bulgari Winery” SRL, în vederea utilizării abuzive a denumirii „Prosecco”.

În urma controlului efectuat, Inspectoratul de Stat pentru Supravegherea Producției Alcoolice a constatat că SC „Tomai – Vinex” SA în perioada 3 noiembrie 2014 – 29 octombrie 2015 a exportat în Federația Rusă 152880 sticle de vin spumant alb „Prosecco Pronto” cu încălcarea prevederilor art. 25 din Legea viei și vinului nr. 57 din 10 martie 2006 și Acordului de Asocierie între Uniunea Europeană și Republica Moldova cu privire la protecția indicațiilor geografice ale produselor agricole și alimentare semnat la 26 iunie 2012, în vigoare din 1 aprilie 2013, art. 25 din Legea nr. 66 din 27 martie 2008 privind protecția indicațiilor geografice, denumirilor de origine și specialităților tradiționale garantate și Capitolului VIII al Reglementării tehnice „Organizarea pieței vitivinicole” aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 356 din 11 iunie 2015, în acest sens fiind emis actul de control inopinat nr. 6 și prescripția de interdicere a lotului de produse nr. 6, prin care SC „Tomai – Vinex” SA a fost interzisă fabricarea și plasarea pe piață a produselor vitivinicole cu denumirea „Prosecco”, începând cu 25 ianuarie 2016 (f. d. 9-10, 11).

Totodată, în urma controlului inopinat efectuat la ÎCS „Bulgari Winery” SRL, s-a stabilit că ultima a fabricat și exportat 14400 sticle de vin spumant alb „Prosecco Cassara” cu încălcarea prevederilor art. 25 și 27 din Legea viei și vinului nr. 57 din 10 martie 2006, Acordului între Uniunea Europeană și Republica Moldova cu privire la protecția indicațiilor geografice ale produselor agricole și

alimentare, art. 25 alin. (3) și (4) din Legea nr. 235 din 1 decembrie 2011 privind activitățile de acreditare și evaluare a conformității, art. 25 din Legea nr. 66 din 27 martie 2008 privind protecția indicațiilor geografice, denumirilor de origine și specialităților tradiționale garantate și Capitolului VIII al Reglementării tehnice „Organizarea pieței vitivinicole” aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 356 din 11 iunie 2015, de către Inspectoratul de Stat pentru Supravegherea Producției Alcoolice fiind emis actul de control inopinat nr. 7 și prescripția de interzicere a lotului de produse nr. 7, prin care ÎCS „Bulgari Winery” SRL, la fel, a fost interzisă fabricarea și plasarea pe piață a produselor vitivinicole cu denumirea „Prosecco”, începând cu 25 ianuarie 2016 (f. d. 15-16, 17).

Nefiind de acord cu prescripțiile Inspectoratului de Stat pentru Supravegherea Producției Alcoolice, la 29 ianuarie 2016 SC „Tomai – Vinex” SA și ÎCS „Bulgari Winery” SRL s-au adresat cu cereri prealabile către Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare cu privire la anularea prescripțiilor de interzicere a lotului de produse nr. 6 și nr. 7 din 25 ianuarie 2016 (f. d. 12-13, 15-16).

Prin răspunsurile Ministerului Agriculturii și Industriei Alimentare nr. 21/2-49/30 și respectiv, nr. 21/2-47/29 din 8 februarie 2016, cererile menționate au fost respinse, fiind indicat că SC „Tomai – Vinex” SA se interzice utilizarea denumirii „Prosecco Pronto”, iar ÎCS „Bulgari Winery” SRL se interzice utilizarea denumirii „Prosecco Cassara” (f. d. 14, 20).

Prin ordinul șefului Inspectoratului de Stat pentru Supravegherea Producției Alcoolice, Andrei Gurin nr. 17 din 10 martie 2016, din prescripțiile nr. 6 și nr. 7 din 25 ianuarie 2016, emise în cadrul controlului inopinat efectuat la SC „Tomai – Vinex” SA și ÎCS „Bulgari Winery” SRL, a fost exclusă sintagma „fabricarea” (f. d. 123).

Înaintând acțiunea în judecată împotriva Inspectoratului de Stat pentru Supravegherea Producției Alcoolice și Ministerului Agriculturii și Industriei Alimentare, SC „Tomai – Vinex” SA și ÎCS „Bulgari Winery” SRL au solicitat anularea prescripției nr. 6 din 25 ianuarie 2016, potrivit căreia a fost interzis SC „Tomai – Vinex” SA, începând cu 25 ianuarie 2016, de a plasa pe piață produsele vitivinicole cu denumirea „Prosecco” și prescripția nr. 7 din 25 ianuarie 2016, potrivit căreia a fost interzis ÎCS „Bulgari Winery” SRL, începând cu 25 ianuarie 2016, de a plasa pe piață produsele vitivinicole cu denumirea „Prosecco”, anularea deciziilor formulate în răspunsurile Ministerului Agriculturii și Industriei Alimentare cu nr. 21/2-49/30 și nr. 21/2-47/29, potrivit cărora s-a interzis ÎCS „Bulgari Winery” SRL de a utiliza denumirea „Prosecco Cassara”, iar SC „Tomai – Vinex” SA denumirea „Prosecco Pronto”.

Fiind investită cu judecarea pricinii în cauză, prima instanță a ajuns la concluzia temeiniciei acțiunii, dispunând anularea prescripțiilor Inspectoratului de Stat pentru Supravegherea Producției Alcoolice nr. 6 și 7 din 25 ianuarie 2016 și deciziilor formulate în răspunsurile Ministerului Agriculturii și Industriei Alimentare din 8 februarie 2016 cu nr. 21/2-49/30 și nr. 21/2-47/29.

A fost încasat în mod solidar de la Inspectoratul de Stat pentru Supravegherea Producției Alcoolice și Ministerul Agriculturii și Industriei

Alimentare în beneficiul ÎCS „Bulgari Winery” SRL suma de 6214,90 lei, cu titlu de compensarea cheltuielilor judecătorești în cadrul procedurii de executare a încheierii din 22 februarie 2016.

Judecând apelul declarat de către Inspectoratul de Stat pentru Supravegherea Producției Alcoolice și Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare, instanța de apel a ajuns la concluzia netemeinicii apelului declarat, menținând hotărârea primei instanțe.

Pentru a decide astfel, instanțele de judecată ierarhic inferioare au constatat că Inspectoratul de Stat pentru Supravegherea Producției Alcoolice nu era în drept să interzică plasarea pe piață a produselor vitivinicole pe teritoriul Federației Ruse și Statelor Unite ale Americii, iar Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare nu era în drept să emită decizii prin care să interzică SC „Tomai – Vinex” SA folosirea denumirii „Prosecco Pronto”, iar ÎCS „Bulgari Winery” SRL folosirea denumirii „Prosecco Cassara”, deoarece astfel de competențe nu sunt prevăzute în Legea viei și vinului nr. 57 din 10 martie 2006.

Instanțele de judecată ierarhic inferioare au reținut și faptul că organele abilitate au emis prescripția și au interzis nu comercializarea unui anumit lot de produse cu denumirea „Prosecco”, dar au interzis însăși folosirea indicației „Prosecco”, ceea ce contravine normelor legale.

La fel, au mai conchis că potrivit scrisorii Ministerului Afacerilor Externe și Integrării Europene din 8 aprilie 2016, s-a făcut o interpretare a prevederilor Acordului de Asociere cu Uniunea Europeană în sensul că Republicii Moldova i s-a acordat un termen de tranziție de 5 ani, pentru a aduce legislația sa în concordanță cu normele internaționale referitoare la protecția indicațiilor geografice, iar în acest termen agenții economici din Republica Moldova au dreptul să folosească indicațiile geografice protejate, inclusiv marca „Prosecco”.

Verificând legalitatea și temeinicia concluziilor instanțelor ierarhic inferioare, în raport cu criticele formulate în recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că concluzia instanțelor judecătorești ierarhic inferioare în sensul admiterii acțiunii rezultă din aprecierea greșită a materialului probator propus de părți în raport cu prevederile legale aplicabile raportului juridic în litigiu.

În susținerea opiniei enunțate instanța de recurs va reține prevederile art. 32 alin. (1) și alin. (2) lit. j) din Legea viei și vinului nr. 57 din 10 martie 2006, care indică că politica de stat în sectorul vitivinicol este elaborată și promovată de Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare și este implementată prin intermediul Oficiului Național al Viei și Vinului. Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare promovează politica de stat în domeniul importului-exportului vinurilor, produselor obținute pe bază de must și al produselor obținute pe bază de vin.

Conform art. 25 alin. (5) lit. a), c) a Legii menționate, se interzice indicarea pe etichete sau pe ambalajul de desfacere a oricărei informații care poate fi considerată drept indicație a provenienței produsului în cazul în care originea lui este alta, conține indicație geografică ce identifică un produs care nu este originar din locul menționat în această indicație, chiar și în cazul în care adevărata origine a

produsului este menționată sau în cazul în care indicația geografică este folosită în traducere sau este însoțită de expresii precum: “de genul”, “de tipul”, “de stilul”, “imitație” și altele.

Relevante la caz sunt și prevederile art. 33 alin. (1), (2) lit. c) din Legea viei și vinului nr. 57 din 10 martie 2006, supravegherea și controlul de stat asupra executării cerințelor din legile în vigoare și din reglementările tehnice privind produsele vitivinicole se exercită de către Inspectoratul de stat pentru supravegherea producției alcoolice de pe lângă Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare, de alte organe abilitate, în condițiile legii. Inspectoratul de Stat pentru Supravegherea Producției Alcoolice efectuează controlul privind respectarea legislației la etichetarea vinurilor, produselor obținute pe bază de must și a produselor obținute pe bază de vin, *precum și la utilizarea denumirilor de origine protejate și a indicațiilor geografice protejate.*

Instanța de recurs consideră necesar de menționat în cauză și Acordul de Asociere între Republica Moldova, pe de o parte, și Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice și statele membre ale acestora, pe de altă parte din 27 iunie 2014, ratificat prin Legea nr. 112 din 2 iulie 2014, art. 297 alin. (3) al cărui indică expres că, după încheierea unei proceduri de prezentare a obiecțiilor în conformitate cu criteriile stabilite în anexa XXX-B la prezentul acord și după examinarea indicațiilor geografice pentru produsele agricole și produsele alimentare ale Uniunii, enumerate în anexa XXX-C la prezentul acord, și a indicațiilor geografice pentru vinurile, vinurile aromatizate și băuturile spirtoase ale Uniunii, enumerate în anexa XXX-D la prezentul acord, care au fost înregistrate de Uniune în temeiul legislației menționate la alineatul (2) din prezentul articol, Guvernul Republicii Moldova protejează aceste indicații geografice în conformitate cu nivelul de protecție stabilit în prezenta subsecțiune.

Iar, art. 299 alin. (1) din Acordul de Asociere, prevede că indicațiile geografice enumerate în anexele XXX-C și XXX-D la prezentul acord, inclusiv cele adăugate în temeiul articolului 298 din prezentul acord, sunt protejate împotriva: (a) oricărei utilizări comerciale directe sau indirecte a unei denumiri protejate: (i) pentru produse comparabile care nu sunt conforme specificațiilor de produs ale denumirii protejate; sau (ii) în măsura în care această utilizare exploatează reputația unei indicații geografice; (b) oricărei utilizări abuzive, imitări sau evocări, chiar dacă originea adevărată a produsului este indicată sau dacă denumirea protejată este tradusă, transcrisă, transliterată sau însoțită de expresii precum „stil”, „tip”, „metodă”, „produs(ă) ca la/în”, „imitație”, „gust”, „similar” sau alte formulări similare; (c) oricărei mențiuni false sau înșelătoare privind proveniența, originea, natura sau calitățile esențiale ale produsului, care apare pe partea interioară sau exterioară a ambalajului, în materialul publicitar sau în documentele referitoare la produsul în cauză, precum și împotriva ambalării produsului într-un ambalaj de natură să creeze o impresie eronată cu privire la originea acestuia; și (d) oricărei alte practici care ar putea induce în eroare consumatorul cu privire la adevărata origine a produsului.

La fel, conform art. 301 din Acordul de Asociere, părțile asigură respectarea protecției prevăzute la articolele 297 - 300 din prezentul acord prin acțiuni

administrative sau proceduri judiciare adecvate, după caz, inclusiv la frontierele vamale (export și import), pentru a preveni și a opri orice utilizare ilegală a indicațiilor geografice protejate. De asemenea, părțile asigură respectarea unei astfel de protecții la cererea unei părți interesate.

Potrivit art. 1 alin. (2) al Aranjamentului de la Lisabona privind protecția indicațiilor locului de origine a produselor și înregistrarea lor internațională, la care Republica Moldova a aderat prin Legea nr. 1328 din 27 octombrie 2000, țările se obliga să protejeze pe teritoriul lor, conform dispozițiilor prezentului Aranjament, indicațiile locului de origine a produselor ale celorlalte țări membre ale Uniunii speciale, recunoscute și protejate în aceasta calitate în țara de origine și înregistrate la Biroul internațional al proprietății intelectuale (denumit în cele ce urmează Biroul internațional sau Biroul), prevăzut în Convenția pentru instituirea Organizației Mondiale de Proprietate Intelectuală (denumită în cele ce urmează Organizația), pe când în conformitate cu art. 8 alin. (1), acțiuni necesare pentru asigurarea protecției indicației locului de origine a produsului pot fi întreprinse în oricare din țările Uniunii speciale conform legislației ei naționale din oficiul autorităților competente sau la cererea procuraturii.

Așadar, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție relevă că Republica Moldova, prin intermediul organelor sale specializate, întru respectarea prevederilor Acordului de Asociere și Aranjamentului de la Lisabona, sus menționate, este obligată să întreprindă toate măsurile necesare în scopul protejării indicațiilor geografice, să prevină și să interzică utilizarea ilegală a acestora.

Distinct de aceste constatări și reieșind din circumstanțele speței, este cert că Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare al Republicii Moldova promovează politica de stat în domeniul importului-exportului vinurilor, iar organul specializat care are misiune de a preveni și opri utilizarea ilegală a indicațiilor geografice protejate este Inspectoratul de Stat pentru Supravegherea Producției Alcoolice de pe lângă Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare.

Din actele cauzei, se constată că denumirea „Prosecco”, este o denumire de origine italiană pentru vinuri, care este protejată în Republica Moldova în baza actelor internaționale, informația referitor la această protecție fiind publicată în Buletinul oficial de proprietate industrială din 20 august 2010 (f. d. 60).

La fel, și conform Aranjamentului de la Lisabona privind protecția denumirilor de origine și înregistrarea lor internațională, a fost solicitată protecția în Republica Moldova a denumirii „Prosecco”, informația dată fiind publicată în Buletinul oficial de proprietate industrială din 31 octombrie 2012 (f. d. 61).

Pentru aceste motive, instanța de recurs reține drept incorectă concluzia instanțelor de judecată ierarhic inferioare cu referire la faptul constatării temeiniciei acțiunii înaintate de SC „Tomai – Vinex” SA și ÎCS „Bulgari Winery” SRL, or, Inspectoratul de Stat pentru Supravegherea Producției Alcoolice și Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare au prezentat și alte probe suficiente și argumente care confirmă temeinicia prescripțiilor și deciziilor contestate în speță.

În acest context, urmează a fi menționate prevederile art. 33 alin. (3) lit. c) și lit. e) din Legea viei și vinului nr. 57 din 10 martie 2006, conform cărora Inspectoratul de Stat pentru Supravegherea Producției Alcoolice are dreptul să interzică comercializarea loturilor de vin, de produse obținute pe bază de must și de produse obținute pe bază de vin, în condițiile Legii nr. 235-XVI din 20 iulie 2006 cu privire la principiile de bază de reglementare a activității de întreprinzător, *în cazurile în care acestea conțin informații ce contravin legislației privind denumirile de origine protejate și indicațiile geografice protejate, nu sunt etichetate în conformitate cu prevederile legislației.*

Drept urmare, din analiza, acestor prevederi legale, este cert că Inspectoratul de Stat pentru Supravegherea Producției Alcoolice este în drept să interzică plasarea pe piață a produselor vitivinicole, inclusiv pe piața externă, or, denumirea geografică protejată „Prosecco” a fost folosită de producători din Republica Moldova, respectiv, destinația produsului, inclusiv exportul în țări care nu sunt membre ale Uniunii Europene, nu poate motiva utilizarea neautorizată a unei indicații geografice protejate pe teritoriul Republicii Moldova.

Mai mult ca atât, la caz s-a stabilit că controlul inopinat efectuat de Inspectoratul de Stat pentru Supravegherea Producției Alcoolice a fost efectuat la solicitarea Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală a Republicii Moldova, și ca urmare a sesizării de către Uniunea Europeană, care a informat despre adresarea unei companii italiene, care deține dreptul de utilizare a indicației geografice „Prosecco”.

În același timp, se va aprecia critic interpretarea instanțelor de judecată ierarhic inferioare referitor la faptul că nu Republica Moldova, prin intermediul organelor sale abilitate, urmează să întreprindă careva acțiuni de prevenire a utilizării frauduloase a indicațiilor geografice protejate, cum în speță este indicația „Prosecco”, dar persoanele interesate care dețin dreptul de utilizare a indicației geografice „Prosecco”.

Și asta deoarece, după cum a fost menționat anterior, Republica Moldova protejează aceste indicații în conformitate cu nivelul de protecție stabilit prin acte internaționale ratificate și angajamentele asumate.

În contextul relatărilor expuse, instanța de recurs reține că prin scrisoarea Ministerului Afacerilor Externe și Integrării Europene nr. IE 02/353/4257 din 8 aprilie 2016, prin care s-a interpretat prevederile Acordului de Asociere cu Uniunea Europeană, ministerul a notat că în cadrul primei reuniuni a subcomitetului, instituit pentru indicații geografice cu competențe de a asigura funcționarea și aplicarea normelor agreeate în domeniul dat (art. 306 din Acordul de asociere cu uniunea Europeană) din 15 decembrie 2015, Uniunea Europeană a intervenit cu cerere de a clarifica situația privind comercializarea pe piața Statelor Unite ale Americii de către companiile din Republica Moldova, SC „Tomai – Vinex” SA și ÎCS „Bulgari Winery” SRL, a vinurilor spumante sub denumirea Prosecco Pronto, Prezzo Prosecco și Cassara Prosecco, cât și eticheta vinurilor, care include referințe precum – „Italian sparkling” (spumant Italian).

Totodată, din referințele menționate de Ministerul Afacerilor Externe și Integrării Europene în scrisoarea respectivă, se atestă că termenul de 5 ani, la care

se referă SC „Tomai – Vinex” SA și ÎCS „Bulgari Winery” SRL, în susținerea cererii de chemare în judecată, a fost acceptat de Uniunea Europeană la insistența autorităților Republicii Moldova, pentru aducerea legislației naționale în concordanță cu prevederile Acordului respectiv, pentru întreprinderea acțiunilor în vederea înregistrării și utilizării corecte a indicațiilor geografice și denumirilor de origine. Astfel, Republica Moldova a ajuns la un consens cu Uniunea Europeană de a permite producătorilor din Republica Moldova într-o perioadă de tranziție să comercializeze și să exporte produsele aflate în stoc cu denumiri devenite tradiționale pentru Republica Moldova, așa ca *Champagne, Cognac, Cahors*, timp în care vor întreprinde măsurile de rigoare pentru conformarea producției sale la cerințele Uniunii Europene, precum s-a ținut cont și de faptul că acestea vor fi exportate către piața CSI, unde respectivele categorii sunt standarde pe baza cărora se efectuează importurile (f. d. 90).

Drept urmare, instanța de recurs reține ca fiind eronată interpretarea textului scrisorii Ministerului Afacerilor Externe și Integrării Europene din 8 aprilie 2016, de către instanțele de judecată ierarhic inferioare, care au conchis că în termenul de tranziție de 5 ani, agenții economici din Republica Moldova au dreptul să folosească indicațiile geografice protejate precum *Champagne, Cognac, Cahors*, inclusiv și Prosecco.

Or, este indubitabil că excepția dată vizează doar denumiri care au fost utilizate de companiile din Republica Moldova o perioadă îndelungată de timp, așa ca *Champagne, Cognac, Cahors*, iar termenul de 5 ani a fost oferit pentru lichidarea stocurilor acestor denumiri, nu și pentru utilizarea denumirilor noi, ce aparțin companiilor din Uniunea Europeană, cum în speță ar fi denumirea „Prosecco”.

În aceste condiții sunt lipsite de sens și urmează a fi respinse și susținerile intimaților precum că Inspectoratul de Stat pentru Supravegherea Producției Alcoolice și Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare au încălcat competența pentru adoptarea actelor contestate.

Ca consecință, cele relatate în ansamblu atestă lipsa temeiurilor pentru declararea ilegalității prescripțiilor nr. 6 și nr. 7 din 25 ianuarie 2016 întocmite de Inspectoratul de Stat pentru Supravegherea Producției Alcoolice și deciziilor nr. 21/2-49/30 și nr. 21/2-47/29 din 8 februarie 2016 întocmite de Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare, pe când instanțele ierarhic inferioare la emiterea hotărârii au aplicat greșit normele de drept material, fapt ce generează casarea acestora și pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

Față de cele ce preced și fiind cert că circumstanțele pricinii au fost constatate pe deplin de către instanțele de judecată ierarhic inferioare, nefiind necesară verificarea suplimentară a careva dovezi, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul declarat de Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare și Inspectoratul de Stat pentru Supravegherea Producției Alcoolice, de a casa integral decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe și a emite o nouă hotărâre prin care a respinge cererea de chemare în judecată.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) art. 445 alin. (3) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se admite recursul declarat de Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare și Inspectoratul de Stat pentru Supravegherea Producției Alcoolice.

Se casează integral decizia Curții de Apel Comrat din 6 octombrie 2016 și hotărârea Judecătoriei Comrat din 24 iunie 2016, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Societății Comerciale „Tomai – Vinex” Societate pe Acțiuni și Întreprinderii cu Capital Străin „Bulgari Winery” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Inspectoratului de Stat pentru Supravegherea Producției Alcoolice și Ministerului Agriculturii și Industriei Alimentare cu privire la anularea actelor administrative și se emite o nouă hotărâre, prin care:

Se respinge acțiunea Societății Comerciale „Tomai – Vinex” Societate pe Acțiuni și Întreprinderii cu Capital Străin „Bulgari Winery” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Inspectoratului de Stat pentru Supravegherea Producției Alcoolice și Ministerului Agriculturii și Industriei Alimentare cu privire la anularea actelor administrative.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Tamara Chișcă-Doneva

Iurie Bejenaru

Nicolae Craiu

Ala Cobăneanu